

יבמות סה. (ש) עד סו. (סוף הפרק)

ביאור מושגים

השקר של שמואל - שמואל שיקר והסווה את סיבת בואו האמיתית לבית לחם (הסיבה האמיתית היא למשוך את דוד) כיוון שפחד על נפשו. מכאן הוכיחה הגמרא (פסחים ח): שבמקום סכנה לא עוזר הכלל של שלוחי מצוה אינם ניזוקים.

תביעת כתובה - כשהתבררה סיבת העקרות

אישה שנישאה שלוש פעמים ולא ילדה:
 הראשון לא יכול לתבוע ממנה את הכתובה (כיוון שאולי היתה בריאה כשהיתה נשואה לו ורק אחר כך התעקרה)

אישה שנישאה שלוש פעמים ולא ילדה - ונישאה פעם רביעית וילדה:
 האישה אינה יכולה לתבוע את כתובתה מהבעל השלישי (כיוון שאולי היתה עקרה כשהיתה נשואה לו ורק אחר כך הבריאה)

במקרים אלו האישה נאמנת

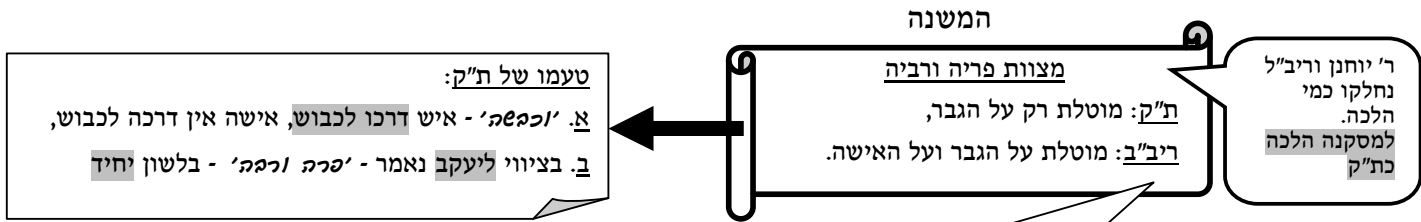
1. כשהיא טוענת שאינו יורה כחץ - והוא טוען שכן (היא זאת שמרגישה - ולכן נאמנת)

2. כשהיא טוענת שלא הפילה בתוך 10 שנים - והוא טוען שהפילה (אין לה מניע שיחשובו שהיא אישה עקרה - ולכן נאמנת)

3. כשהיא טוענת שהפילה שלוש פעמים - והוא טוען שהפילה פעמיים (אין לה מניע שתוחזק כאישה מפלת - ולכן נאמנת)

נשיאת אישה נוספת

ר' אמי: חייב לגרש את אשתו הראשונה ולתת לה כתובה,
רבה: מותר לו כל עוד הוא מפרנס את כל נשותיו

במקרים אלו מודה ת"ק לריב"ב (שמאפשרים לאישה להתחתן):

א. הרוצה להתגרש כדי שיהיו לה בנים שיטפלו בה בזקנותה (מחייבים את בעלה לגרשה למרות שאינה מצווה)

ב. אישה שחציה שפחה שנוהגים בה מנהג הפקר (מחייבים את אדונה לשחררה למרות שאינה מצווה)

דינים שונים

אדם שלא מקשיב לתוכחה - מצוה ואף חובה לא להוכיחו
 במקום שיש דרכי שלום - מצוה ואף חובה לשנות במילים (ואף הקב"ה כך נהג)

וכפי שראינו בדפים הקודמים - אסור לעשות זאת בדרך קבע אלא רק במקרים חריגים במיוחד